A „Debreczen"
eredeti
...AGÁNTÁVIRATAI.
— Bern. febr. 25. A sz. galleni ...ökségben is viszály tört ki a clérus ...z államhatóság közt; Greitsch püs...rendeletet bocsátott ki, melytől a ki... kormány megtagadta a helybeha... mivel az a csalhatatlansági dog...k kihirdetésére vonatkozik.
— Lissabon. febr. 25. A lyceumi ...ok az utczákon „éljen a köztársa... kiáltások közt vonultak át.
— Madrid. febr. 25. A farsangi ...élyek csendzavarás nélkül kezdőd...eg.
Berlin. febr. 25. A 4-ik milliárd ...esere vonatkozólag alkudozások kez... Francziaországgal a további terü...ités iránt. a mi julius végére fog ...rtenni.

KÖZGAZDASÁG.

— Debreczen, febr. 25. Hushagyó ...

...aszonbéri hirdetés.
...megtekinthetők.
A városi tanács.

1873. V. évfolyam. **40. szám.** Szerda, február 26.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Február 26-dika.

⁂ Nem a mai napról akarunk szólani.

Tizenkét év előttről.

1861. febr. 26-ka jutott eszünkbe e mai napon.

Méltó ama nap, hogy megemlékezzünk róla. Nem ugyan a nyert nemzeti dicsőségért, hanem ama gyászos emlékü nyilt parancsért, mely titkon jött létre, és a mely alkotmányunkat végkép meg akará semmisitni.

Akkor még Magyarországnak nem volt koronás királya. — Egy önkényes kormány uralkodott felettünk, a mely Bécsből parancsolt idegen elemek közvetitése által.

A magyar nemzet türt, szenvedett. Hisz ezt is megszokta.

De a szenvedések perczében is nagy volt, mert ősi jogait megtudta védeni — legalább a papiron.

Még akkor élénk szinekben látszott a nemzet nyomora, a bevándorlott sereg szellemi és anyagi hóhérolása.

S nem tudtunk még abban az időben oly könnyen — fátyolt vetni a multra.

Bécs hasztalan ostromolt bennünket tüzzel és vassal. Büszkén kiáltók oda Kossuth jelszavát: e nemzet — törhet, de nem hajlik.

Aranypohárból kinálgattak a méreggel.

Kiadták csalétkül az 1860-dik okt. 20-diki diplomát, melyben a felettünk atyáskodó Bécs meg akarta semmisitni jogainkat.

Majd **1861. febr. 26-kán** — épen most tizenkét esztendeje — leküldetett hozzánk a császári nyilt parancs, melynek már keletkezése is alkotmányellenes volt. —

E nyilt parancs nagyon magán hordozta a bécsi jelleget; minden szava, minden sora a magyar alkotmány elleni fulánkkal, gyülölettel volt tele — a sima szavak leple alatt.

A jámbor bécsiek még azt is el akarták tőlünk venni, amit apáink az ő korlátolt bölcsességökkel a pragmatika-szankczióban meg tudtak még részünkre menteni.

Fel akarták emészteni e nyilt paranccsal az egyes országokat. Az egyetértés czége alatt az egybeolvasztás munkáját kivánták végrehajtani.

Valóságos forradalom volt ekkor — a kedély világában.

Megengedi e nyilt parancs, hogy tarthatunk országgyülést, de ugy, hogy azon a többi ország képviselői többségben legyenek. s ezek csinálják Magyarország számára alkotmányos életet.

Egy kalap alá huzatott ekkor a birodalom minden tartománya kormányzás tekintetében. S a kinek — a nyilt parancs szerint — döntő szava nem lehetett volna, az Magyarország volt.

Ma tizenkét éve, hogy Bécsből e boldogitó igék hozzánk küldettek. S ez igékben rendeltetett el, hogy hazánkban két egymástól független hivatalnoki kar vigye a közigazgatási kormányzatot. S e hivatalnoksereg bábcsoportjának czérnaszála Bécsig ért, s ott rángatták azt, hogy jelt adjanak ennek, mikép fütyöljenek a magyar ember talpa alá?

És mindezekhez járult még azon bécsi vakmerőség, hogy e nyilt parancsot, mint alkotmányunk helyreállitásáról s önállóságunk biztositásáról szóló okmányt adták elénk

Igy a mi bécsi barátaink.

De miért emlékezünk mi jelenleg mindezekre? — kérdhetné talán valaki.

Ama gyászos nyilt parancs kiadatásának szerencsétlen évfordulati napján eszünkbe jutott, hogy mikre vetett fátyolt a nemzet?

A próbáltatás idején megőriztük jogainkat. S most? A ravasz Bécs adott magyar kormányt, s ez mint saját vérünk, adja fel lassankint önállóságunkat.

Igen, a mi kormányunk épen ugy függ most is Bécstől, mint Bach és Schmerling bármelyik huszárja függött egykor.

Van hát okunk megemlékezni 1861. febr. 26-kára.

S ha most nézne le Árpád apánk az égből, könycsepp hullana szeméből.

De nem az öröm, hanem a keserüség könycseppjei volnának azok.

Mert mi oly könnyen tudtunk felejteni.

És fátyolt vetni a multakra.

— **Három kir. kéziratot** hoz a tegnapi hiv. lap a delegacziók ápr. 2-ra összehivása iránt; a kéziratok Andrássyhoz, Szlávyhoz s Auersperghez vannak intézve, s általok ellenjegyezve.

— **A házszabályok** átvizsgálására kiküldött bizottság által az elnökre nézve megállapittatott, hogy szabályellenes felszólamlás vagy a napirendtől való eltérés esetében az elnök egyszerüen figyelmezteti a szónokot s ha a figyelmeztetés ismétlése után is folytattatnék a rendtől eltérés, az elnök rendre utasittatja a szólót, s ha ez sem használna, az elnök el is vonhatja tőle a szót; inparliamentaris kifejezések miatt pedig az elnök egy izben egyszerüen rendreutasitván a szónokot, ha oly kifejezés ismételtetnék, az elnök által megvonható a szó. A jegyzőkönyvi megrovást, mint éles vitákra alkalmul szolgáló eljárást, a bizottság egészen mellőzte, de megállapitotta azt, hogy akár figyelmeztetés, akár rendreutasitás ellen felszólalni vagy azt visszautasitani vagy annak helyes vagy helytelen voltát vitatni, tilos. Eltöröltetett a házszabályok azon szakasza, mely a tanácskozásra 100 tag jelenlétét tette szükségessé, e számot egyedül határozat hozatalára állapitotta meg. Képviselők által benyujtott kérvényeket ezentul tartalmuk rövid megemlitésével egyedül az elnök terjeszthet a ház elé; a tagok, midőn uj inditványokat jelentenek be, ezt minden szóbeli indokolás nélkül tehetik csak, az inditvány kinyomatása azonban mindenkor elrendelendő.

— **A királyföld** rendezéséről szóló törv. javaslat megjelent. A királyi városok ott nem képeznek önálló thatóságot; a thatóság élén a szászispán áll, az első tisztviselő alispáni hatáskörrel bir. Bizottsági tagok száma 40 től 120 ig terjedhet. Fentartatik a szász egyetem is 33 taggal, ennek pedig nincs továbbra értelme.

— **A szinházi enquete-bizottság**, melyet a belügyér körlevélileg hivott össze, tegnapelőtt tartotta alakitó gyülését. Megjelentek Jókai, Széchényi Imre gróf, — Apponyi A. gr., Keglevich Béla, Tóth Kálmán és Vadnay Károly. — Az ülést Ribáry min. tanácsos nyitotta meg s jelenté, hogy Beöthy A., Ürményi Miksa, Mikes, b. Révay és Almássy György gr. kijelentették, miszerint a tanácskozásokban nem veendnek részt. — Podmaniczky és Zichy A. gr. jelentik, hogy csak a következő ülésben fognak megjelenni; egyszersmind azon óhajuknak adnak kifejezést, hogy Dobsa, Degré és Hussár Imre is beválasztatnának a bizottságba. Az egybegyültek aztán megválasztották Széchényi Imre grófot elnökké s Vadnay Károlyt jegyzővé. Rövid eszmecsere után határozatba ment, hogy mig az uj belügyér a kilépett tagok helyébe ujakat nem jelöl ki — bizottság nem fog ülést tartani.

— **Megérdemlett jutalom.** Podmanizcki Frigyes bárót a közmunkatanács elnökévé akarják kinevezni. Ezt meg is érdemli. Mert hiszen a báró még a kortesvilág előtt lett ellenzékiből kormánypárti. Csoda, hogy eddig is ki nem nevezték valaminek.

— **Fiumei kormányzóul** Szapári Géza gr. kinevezését megerősitik.

— **B. Piret** altábornagy s József főherczeg főhadsegéderől pár nap óta oly hirek keringenek, melyekről nevetés nélkül alig szólhatni. Ugyanis azt beszélik, hogy ő a honvédcsapatokhoz menesztett parancsában, többi közt kijelöli, hogy a honvéd szakállának mily terjedelmünek, s nyakravalójának minő szinünek kell lenni; továbbá, hogy a tényleges szolgálatban levő honvédek polgári öltönyt nem viselhetnek, s a szabadságosok honvédruhában nem járhatnak, stb. E parancs — ugymond a Pesther Lloyd — emlékeztet Benedek táborszernagy 1866 ik évi hasonló napi parancsára, mit a birodalom válságos perczeiben adott ki, ahelyett, hogy a nagyszerü intézkedéseken jártatta volna eszét, s a königrätzi szerencsétlenséget elháritotta volna. — B. Piret parancsa egyébiránt a főhg tudtán kivül adatott ki!

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara véleményes nyilatkozata a sójövedék eltörlése felett.

III.

Ezen, a birodalmi tanács emlitett ülésszakának 114 ik ülésében tárgyalás alá vett, de el nem fogadott javaslat az osztrák örökös tartományokban most ujból felvétetett s keresztülvitelének érdekében az agitatio is megkezdetett. Ennek egyik eszközét képezi azon emlékirat is, melyet Proskowetz Emánuel ugy mint az osztrák birodalmi tanács nemzetgazdasági bizottságának előadója szerkesztett s melynek alaptételei ime a következők: 1-ször mert a sófogyasztás emelkedésének daczára az állam bevétele minden évben csökken; 2-szor mert a kincstár nem képes a só qualitásának és kiállitási árának tekintetében a szomszédos államokkal lépést tartva versenyezni; 3 szor mert a kincstár ezen jövedelmi forrásának kezelése rosz; 4-er mer az állattenyésztés ipar és mezőgazgaság a sónak regalitása miatt le nyügözve tartatik; 5-ör mert a mostani állapot a csempészetet és dugárusságot prämirozza; 6 or mert a sótermelési költség tetemes részben az állami erdők tiszta jövedelmét csökkenti, minek következtében a kincstári erdők pusztulásnak indultak és végre 7-er mert a sójövedék fentartása mellett a szomszédos államok sóekonomiája el nem érhető: mind ezen okoknál fogva mulhatlanul szükséges a sóüzletnek mint állami jövedék és egyedárusságnak megszüntetése s a sóbányák, telepek és főzdéknek elárusitása.

Az emlékiratban foglalt ezen indokok és a belőlök levezetett következtetés nézetünk szerint tanubizonyságot tesz arról, hogy sem az emlékirat szerzője, sem pedig a birodalmi tanács azon tagjai, kik e javaslatot az imént emlitett indokoknál fogva támogatták, nem lehettek egészen tisztába a monarchia közgazdasági helyzetével, adózási viszonyaival és azon körülményekkel, melyek a sóadó reform kérdésének megoldását sürgetik.

A sójövedék ellen felhozott amaz indokoknak egyrésze minden alapnélküli, másrésze pedig oly természetü, melynek az idézett javaslatra vonatkozó alkalmazása legalább is tévesztett.

Az 1868-ik évi osztrákbirodalmi költségvetés alkalmával a sóbevétel 21.754,306 forinttal volt felvéve, 1869 re 19.562,327, 1870-re 17.230,116, 1871 re 17.900,000 és az 1872-ik évre 17.772000 ft lett előirányozva.

E körülményből az emlékirat értelmezése szerint az következik, hogy a sófogyasztás emelkedésérek daczára a kincsár ezen jövedelmi forrása fokozatosan apad, s igy a sónak szükségelt mérvbeni szabad fogyasztása a regalejog mellett nem lesz elérhető.

Már magában azon körülmény, hogy az emlékirat adós marad azon szembeszökő eltéréseknek magyarázatával, melyek az 1868, 69 és 70 ik évi előirányzatok közt léteznek, okot szolgáltatott azon feltevésre, hogy ezen állitás alapjául szolgáló számadatok is kifogás alá vehetők. — És valóban, ha tekintetbe vétetik, miszerint az 1868 és 69 ik évi előirányzatok 2.191979 ft. különbséget és az 1869 és 70 ik évi pedig 2.232211 ftot, s az 1870 ik évről az évenkinti előirányzatok csak igen kevés különbséget mutatnak — azon gondolatra kell jőni, hogy az emlékirat ezen összeállitása az 1870-ik évig a bruttó-budgetből, azontul pedig a nettó budget tételeiből lett meritve.

Kifogásolható ezen számadatoknak egyszerü és minden magyarázás nélküli alkalmazása még azon szempontból is, hogy az idegen államokkal kötött sóüzleti szerződések nem lettek előtüntetve.

Az osztrák örökös tartományok évenkint Szerbia, Bosznia, Orosz, Porosz, Schweitz és Bajororszárg felé évenkint rendesen 1-től $1\frac{1}{2}$ millió mázsa sót exportálnak; a Magyarországba küldött mennyiség pedig rendszerint 200000 mázsára tehető. Körülbelől annyi az osztrák örökös tartományok ugynevezett rendes kivitele, mely azonban többé kevésbé minden évben változik.

Nem lehet tehát az egyes évek budgettételeit az emlékirat következtetésének helyesen választott alapjául tekinteni, mert nincs elkülönitve a belföldi fogyasztás mennyisége és évenkinti jövedelme az export jövedelmétől. Az államnak a sójövedékből származó bevétele csökkenhet a nélkül, hogy a belföldi fogyasztás kevesbülne és viszont megforditva. Ha tehát a kincstár ezen jövedelmi forrása még is apadást mutatna, ugy annak nem a belföldi fogyasztás kevesbedése az oka, hanem a sóexport hanyatlása és a csempészet terjedése.

Annyi igaz, hogy a belföldi fogyasztás emelkedik, de csak absolute a lakosság szaporodásával; viszonylagos mennyisége azonban nem változik, mert mint előbb ki lett fejtve a só nélkülözhetlensége miatt nem változhatik. — Tévesztett tehát az absolutemelkedésre való hivatkozás, mely a legkedvezőbb körülmények közt sem tehető évenkint 10—20 ezer mázsánál többre, ez pedig egyátalában nem indokolhatja még a sójövedék eltörlésének szükségét.

Az emlékirat azon állitása, hogy a kincstár nem képes a só qualitásának és kiállitási árának tekintetében a szomszédos államokkal versenyezni részben szinte tévedésen alapszik, mert köztudomás szerint az osztrák termékek nem állanak hátrább a külföldieknél, sőt Magyarországot illetőleg el lehet mondani, hogy termékei annyira mentek az idegen alkatrészektől, hogy tisztaság tekintetében a legtökéletesb termelvények közzé tartoznak.

Hogy mibe kerül egy mázsa kő, főtt és tengeri sónak termelése a szomszédos államokban, s hogy mit neveznek ott termelési költségeknek, mindezekről az emlékiratban nem tétetik semmi emlités, holott mégis az állitatik, hogy az osztrák magyar birodalomban a termelési árak magassabbak mint a szomszédos államokban.

Az örökös tartományokban egy mázsa kősónak előállitása kerül 50 krajczárba, egy mázsa kősónak Ausztriában 80, Tirolban 1.50, Salzburgban 86, Stájerországban 1.26 és Galicziában 82 krajczárba; egy mázsa tengeri sónak Dalmátiában 45 és Istriában 44 krajczárba. Átlagosan tehát a konyhasó termelési ára körülbelől 78 krajczárra tehető. Igaz, hogy ez nem nagyon kedvező eredmény, s nagyon valószinü, hogy a szomszédos államok ennél jóval olcsóbban termelnek. Azonban ha tekintetbe vétetik miszerint az örökös tartományok összes kősótermelése mely évenkint 1.300,000 mázsára tehető mázsánkint csak 50 krajczárba kerül, s az évenkint termelt 2.100,000 mázsa főtt só mennyiségből — leszámitva a halli és aussei 450000 mázsányi termelvényt, mely egyremásra 1.20 krajczárba kerül — a fentmaradt 1.640,000 mázsa csak $82\frac{2}{3}$ krajczárba kerül, s a tengeri só melyből évenkint egy millió mázsa $44\frac{1}{2}$ kr. költséggel termeltetik, ugy a mutatkozó 58 krajczárnyi átlagos ár nem mondható felette magasnak, főleg ha figyelembe vétetik, hogy ez összeg nem csak a fejtési, kiszállitási, bánya és főzde fentartási és felügyeleti költségeket foglalja magában, hanem benne foglaltatnak a nyugdijak s az njabb időkben történt biztositó befejezések is.

Magyarország e tekintetben még kedvezőbb körülményeknek örvend, mert Máramarosban a sónak termelése $22\frac{3}{10}$, Erdélyben $39\frac{8}{10}$ és Sóváron a főtt sónak mázsája 71 krba kerül. Az átlagos termelési ár tészen tehát $44\frac{4}{10}$ s speciálisan a kősónál csak $31\frac{5}{10}$ krt. Termeltetik pedig a magy. kir. adó és jövedéki számvevőség 1871. évi decz. 15 én közrebocsátott adatai szerint Magyar és Erdélyországban 2.946,900 mázsa kő és Sóváron 120000 m. főtt só.

(Folyt. köv.)

A népnevelés H.-Böszörményben.

A népnevelés ügye, kezeltessék az az állam, a községek vagy a felekezetek által, — egyaránt mindnyájunké. S a mint jól esik vidékünk legnagyobb városának Debreczennek tanügyi állapotát ismernünk: lehető, hogy a 19,919 lakost számoló Hajdu Böszörmény város népoktatási állapotának köztudomásra hozatala is, nem lesz teljesen érdeknélküli:

Kimutatás a hajdu-böszörményi reform. egyház kebelében levő iskolákról, az 1873 ik év elején:

Lelkek száma: fi 8874, nő 8512, összesen 17386. 6—12 évig tanköteles: fi 1145, nő 1356, összesen 2501, ebből iskolába jár: fi 915, nő 919, összesen 1834; időelőtt elhagyta: fi 81, nő 252, összesen 333; teljesen iskolázatlan: fi 149, nő 185, összesen 334. 13—15 évig tanköteles: fi 370, nő 238, összesen 608, ebből iskolába jár: fi 312, nő 169, összesen 511; idő előtt elhagyta: fi 9. nő 28, összesen 37. Teljesen iskolázatlan: fi 19, nő 41, összesen 60.

Mindössze 6—15 évig iskolába jár: fi 1257, nő 1088, összesen 2345; idő előtt elhagyta: fi 90, nő 280, összesen 370; teljesen iskolázatlan: fi 168, nő 226, összesen 394. Összes tanköteles: fi 1515, nő 1594, összesen **3109**.

A 6—12 évig mindennapi iskolába járó 1834 növendéket 14 tanteremben 14 tanitó vezet, igy egy egy tanitóra és tanteremre jut 131 növendék.

A fentebbi kimutatásból kitünik, hogy a reform. lakosságnak, 6—12 éves korig 15%, 6—15 éves korig pedig 18% iskolaköteles; 6—12 éves korig 10%, 6—15 éves korig pedig 14% a mindennapi és ismétlő iskolába tényleg feljár.

Azon ügyiránti buzgalom, melylyel a reform. egyházi tőhatóság s a városi rendőrhadnagy a népnevelés érdekében müködnek: a tanügy iránti legmelegebb érdekeltséget tanusitja, s munkásságuk eredményét a fentebbi számok eléggé igazolják.

A felnőttek iskolájában rendes hallgató van 334 fi és 6 nő. A férfiakat 6 tanteremben 7 tanitó vezeti. a miniszterium által előirott mindennemü tantárgyban. Világitásról gondoskodik a város. Fütésről és taneszközökről (palatábla s iron) a reform. egyház.

Hajdu Böszörmény, 1873. február 23.

Sólyom Antal
tanitó.

— **Egy kis irodalmi statisztika.** (Jókai levele) Évről évre jegyezgetem egy kis jegyzőkönyvbe a saját magamat érdeklő adatokat, a mik irodalmi müködésem anyagi eredményét kitüntetik. Egykor talán, mint összehasonlitó irodalmi statisztikai adatok is fognak azok valami értékkel birni egy boldogabb kor előtt. Az általam 27 év alatt a „magyar" közönségnek átadott müvek és időszaki iratok példányszáma megy a mai napig 652,100 kötetre. Ez irodalmi termékekért fizetett az olvasó közönség egy millió ötszáz huszonhárom ezer hatszáz ötven: 1.523,650 forintot. Ez összegből a szellemi munkában résztvevő irótársaimnak fizettem 252,800 frtot (a gyorsirókat is ideértve.) Müvészi munkatársaimnak (rajzolók, metszők) 43,800 frtot. Állami közvetett adó

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG.

Regény négy kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Első rész.

(Folytatás.)

Őrizd meg e térfi szavait lelkedben, és arczát emlékezetedben.

Jakab feszült figyelemmel kisérte a gyülés tanácskozását és határozását a nemesség örökölhetésének megszüntetéséről, mint oly valamit, mi demokrata érzületével nem ellenkezik. Minden születési czim, czimer, rendjel, rend és jelvény, mely a szolgaság napjaira emlékeztetett, el lett törölve.

Midőn e határozat meghozatott Jakab atya szent és belső öröm által ragadtatott el. Egy nap igy nyilatkozott Eliásnak:

Isten Mirabeau által fogja népét saját javáról felvilágositani. Francziországból megy ki a szabadság követe a föld minden lakóihoz.

Azon sötét és gondteljes arczczal, melyet az októberi események óta el nem hagyott, hallgatá Eliás atyjának nyilatkozatait. A szavak nem tettek reá észrevehető hatást. Nem látszott érzettel birni irántuk.

Hogy Eliás érdekkel viseltetett a nagy ember iránt, abból volt látható, hogy ha atyja nem ment el nehány napig az alkotmányozó gyülés tárgyalásait hallgatni, ezt megkérdé:

— Nos atyám, ne menjünk el Mirabeaut meghallgatni?

Igy telt az idő.

A Bastille szétrombolásának évfordulója közelgett. Ezt egy nagyszerü ünnep, a szövetkezés ünnepe által kellett megülni.

A nevezetes napon jókor reggel Jakab és Eliás csinos, de egyszerü ruhát vettek fel, mely nekik egy külvárosi tisztességes kézmüves kinézését kölcsönzé. Midőn készen és indulóban voltak, azt mondá Jakab:

— Most Eliás egy ünnepélyes és nagyszerü ünnep tanui leendünk. Tudod talán, mi nap van ma?

— Tudom bizony, felelt Éliás, de miért ünneplik ezt meg? Julius 14-én épen ugy gyilkoltak mint október 5 és 6-án. Azt hiszem nem öröm erre gondolni.

— Ha egy nép, mint a franczia, dolgozik szabadságán, felelt Jakab, akkor nem szabad a vért felszámitani, a mibe a szabadság kerül. A Bastille bevétele mindig mint becsületteljestett számittatik be a párisi népnek. Bensejében annyi vér és annyi köny folyt, hogy hinni lehetne, miszerint kövei eláztak azoktól. A zsarnokok sajtolták azt ki; a franczia nép azon pillanatban eltörölte annak nyomait, mikor megsemmisité a fészket, melyben oly sok gyalázatosság követtetett el.

— Tehát szerinted atyám, a nép helyesen cselekedett, midőn a kormányzót meggyilkolta? Éliás élesen nézett atyjára.

— Én szerintem a nép nagy dolgot cselekedett, midőn a Bastillet lerombolta. Nem szabad e mellett azon életekre gondolni, melyek ott elvesztek. Az elnyomás mindig erőszakos tetteket idéz elő; ezt jegyezd meg magadnak.

— Nem mindig. Te mondád: Izrael gyermekei szilárdak legyenek a hitben, alázatosak a megprópáltatásban, és türelmesek a szenvedésekben, és duzzogás nélkül viseljék a méltatlanságot, mialatt az ur sujtoló keze alatt meg hajolnak. Ha ez áll Izraelre, miért nem áll a francziákra nézve is?

— Gyermek, Izrael népe elüzetett hazájából. Szét van szórva az egész földön. Ez azért történt, hogy folytonos nélkülözés, és szenvedések által a jóra forduljon, és a régi kovászból magasabb erkölcsi kifejlésre jusson. Ha e czélt elérte, akkor összegyül, és egyesül istennek kedves népévé.

— Nem minden nép kedves isten előtt? kérdé Éliás.

— Az isten a föld minden lakóját szereti, de Juda népe a legrégibb, s ezért legkedvesebb előtte. Az első szülött legközelebb áll atyja szivéhez. De hagyjuk ezt. Mennünk kell.

Jakab és Éliás a Bastille tér felé mentek, hol a szövetségesek különböző osztályai zászlóikkal és zenekarukkal összegyültek.

Egy csapat felfegyverzett gyermekkel, mint elővéddel, és egy ezred felfegyverzett aggal mint hátvéddel, indult meg a menet. A Tuilleriákhoz ment, hol a király udvarával együtt hozzá csatlakozott.

Jakab kézen fogva Éliást a Bastille tértől a Marsmezőig ment együtt velök. Midőn odaérkeztek, Jakab vállára emelte Éliást, hogy az ünnepélyességet láthassa.

Egy huszonöt láb magas lépcsővel ellátott emelvényen volt felállitva a haza oltára. Egy szinházi emelkedés vette körül. Közepén két szék állott. Az egyik a király, a másik a nemzetgyülés elnöke részére. Az elsőbbi háta mögött a minisztereknek volt helyük.

Az emelkedés két oldalán a nemes gyülés tagjai állottak.

A királyné és az udvar a karzaton volt.

Háromszáz lelkész teljes diszben olvasá az ünnepélyes misét.

Midőn az isteni tiszteletnek vége volt, Lafayette tábornok a haza oltára elébe állott, és a szövetségesek nevében hangos szóval tette le a polgári esküt.

Négyszázezer férfi ismételte e szavakat.

— Esküszöm.

Jakab keblére szoritá fiát, és suttogá:

— Én is esküszöm.

— Esküszöl arra atyám, hogy ezeknek testvére leszesz? kérdé Eliás, s mindkét kezével megfogja atyja ezüst fürtü fejét.

— Igen, esküszöm, hogy a törvényekhez, és a királyhoz hü leendek, és francziaország népét szeretendem, mint saját törzsöm gyermekét, felelt Jakab, és szelid kifejezéssel nézett az ifju villámló szemébe.

Az atya tekintete oly szeretetteljes, és oly békéltető kifejezéssel irányult, hogy Eliásban a hév lecsillapult. Elbocsátá az öreg fejét, és sohajtott.

Miután az ünnepélyes — esküszöm — viszhangja elmult, a király lépett a haza oltárához, és nyugodt, komoly és csengő hangon tette le az esküt, hogy az alaptörvényeket hiven és szentül megtartandja. Viharos örömkitöréssel köszönte meg a népa letett esküt.

(Folyt. következik.)

fejében (bélyegdij és posta) 231,900 frtot. — Az „Üstökös"-ért bélyeg és postadijban 72 ezer 200 frtot, a „Hon"-ért 146 ezer frtot. A többit az Életképek, Délibáb, Remény, Igazmondó stbiért. Magam kaptam irói tiszteletdij fejében 246,200 frtot. A többi 748,950 frt felment a nyomdai munkásokra, papirosra, a kiadók és részletes elárusitó könyvárusok osz alékaira. Pest. 1873. febr. 23. Jókai Mór, sk.

— **Ér-Mihályfalván** e hó 22 én az olvasó egylet csinos, s nagyon sokáig emlékezetes vig tánczestélyt tartott a Minori kávéházban. Bár a helyiség szük volta némi akadály volt a tánczolókra nézve, de az a diszes hölgykoszoru, mely a legválogatottabb virágokból volt összefonva, — elfelejteté a hely kicsinységét, s a jó kedvet határtalanná tette. A rendező Konrád László ügyvéd volt, mig a kedves magyar nótákat B a l á z s Kálmán huzta talp alá; a táncznak s vig kedvnek csak a reggeli 7 óra vetett véget, a mikor is kedves emlékekkel eltelve s minél hamarabb következő ily kedves és fényes mulatságra vágyva, tértünk haza.

E g y b á l o z ó.

UJDONSÁGOK

* **A „Tisza"** biztositó s jelzálogbank részvényei kiállitása és szétküldözése már rég folyamatban van. Figyelmeztetjük a részvényeseket, hogy a részvények, illetőleg ideiglenes elismervények csakis a részvénydij teljes lefizetéséről kiadott nyugtáknak az intézethez Debreczenbe beküldése folytán kézbesittethetnek. Ezt azokra nézve jónak láttuk tudatni; kik részvényeik meg nem kapása miatt nyugtalankodnak, holott nyugtáikat az intézethez be nem küldték.

* **A főiskolai tüzoltóegylet** készitendő lobogójára B o r o s Sándor sirkőraktártulajdonos részéről 3 ft. 50 kr. o. é. küldetett hozzánk. További adakozást is köszönettel fogadunk s nyugtázunk.

* **A dicsőség tengeréből.** Városunk egyik szülötte, ki a régi honvédek közül a legidősebb volt, hunyt el közelébb Pozsonyban. Utolsó óráiban maga irta meg rövid élatrajzát s az igy hagzik: „Születtem Debreczenben, 1785 ben, mint közlegény beálltam a cs. kir. hadseregbe; 1809 ben az asperni véres ütközetben hadnagyi rangot nyervén, az egész franczia háborut végig szolgáltam; olasz, német, franczia földön sok csatában, ütközetben vé reztem, 27 évi hadi szolgálat után első osztályu századosi ranggal s nyugdijjal a hadseregből kiléptem; 1845 végén Pozsonyban letelepedtem; kitörvén az 1848 ki forradalom, a hon szabadságáért ujra fegyvert fogtam, s hazámat mint honvéd alezredes végig védelmeztem. Most immár pihenni megyek; kedves hazám, jobb sors veled! K a r a s s i a y J ó z s e f, s. k megkegyelmezést nyert cs. kir. nyug. százados s honvédalezredes."

* **Az árvaház** részére B o r o s Sándor sirkőraktártulajdonos 3 ft. 50 krt. adományozott, — mit is a nőegyleti alelnöknőnek át küldtünk.

* **Az álarczosbálról.** Lapunk egyik barátjától vettük e következő sorokat: T. szerkesztőség! Ugy vettem észre, hogy a t. szerkesztőség nem volt képviselve a tegnapi szinházi álarczos bálon, bátor leszek azért e rövid tudósitást [illegible] beküldeni. Esti tiz órakor már az álarczosok legnagyobb részben megjelentek, s ugy a tánczterem, mint a nézőhely minden zuga zsufolásig tömve volt. Az álarczosokat illetőleg dominókon kivül képviselve volt az állatvilág, elkezdve a tehéntől, le a csimpaszmajomig. — Volt elég álarcz, annyival kevesebb szellem, legnagyobb része beszélni sem mert, másrésze szellemtelenül fecsegett s átalában alig hallottunk egy pár jó élczet. — Leginkább kivált élczelési tekintetben egy magyarruhás fiatalember egyszerü lárva alatt, két pásztorfiu s egy orángutáng, mig a halál és ördög jelképezői elenyésztek. — A dominók közül izlésteljesség által három nő tünt ki, kettő világosrózsaszin, s egy fehér, mind-három fekete bársonylárva alatt. — Átalában a legtöbb álarczost fel lehetett ismerni s hogy nem fedezték fel kilétüket, csupán kiméletből történt. A bál második része éjfélután, mint az ilyen báloknál rendesen, fesztelen tánczmulatság volt. — Azonban a fesztelenséget nemcsak a közönség, hanem a zenészek is annyira gyakorolták, hogy mindjárt a második táncz után, midőn a fiatalság folytatásul „hopszot" kiáltozott, a szinházi zenekar Oláh Józsira utalt, ez meg a másikra, mivel Oláh J. csak magyar darabokat játszott. — A kölcsönös utalás aztán idézett elő oly óriási lármát, melynek közbelépés által megelőzését szivesen vette volna az ember a rendezőségtől, melynek átalában semmi nyoma nem látszott. — A tánczoló ifjuság is annyira fesztelenül óhajtott mulatni, hogy a magyar öltözetet tejlesen számüzé ez estéről s átalában oly előszeretettel tánczolta a hopszot, keringőt, s oly halálos gyülölettel utasitotta vissza a mondott zavar alkalmával Oláh Józsi által ráhuzott csárdást, hogy ha az ember épen álarczos bálban nem lett volna: elkeseredik miatta. — Igy azonban azzal vigasztalja magát, hogy a magyar fiatalságnak e természetellenes kinövése sem egyéb maszknál, melyet majd egyszer jobb napokban letesz. — A bál reggeli 4 órakor ért véget, amikor is a szinházi zenekar minden szives marasztás ellenére eltávozott félórával elébb, mint Oláh Józsi.

* **A főiskolai** elemi iskolák közvizsgái ma kezdődtek meg; délelőtt a IV-ik osztály vizsgája tartatott; tanitotta O z s v á t h Ferecz; a növendékek száma 124; ebből kitünő 31. jeles 18. másodosztályu négy, rendsori hely néikül egy növendék van; a többi első osztályzatu. Délután a III ik elemi isko'a 2 ik osztálya növendékeinek vizsgája volt. Tanitó: M ó z e s András; van összesen 109 növendéke; ebből kitünő 2[illegible], jeles 16, másodosztályu 8, rendsori hely nélkül egy maradt, a többi első osztályzatu. A vizsgák szépen sikerültek.

* **A polgári kör** könyvtára gyarapitására f. hó 22-én tartott tánczvigalom alkalmával lett a bevétel 495 ft. Kiadás 172 ft. 79 kr. tiszta jövedelem **322 ft. 21 kr.** ebből f e l ü l f i z e t t e k: Sik Lajosné urhölgy 1 ft. Horváth György 2 ft. Igaz János 4 ft. Váradi Sándor 1 ft. Liptai Miklós 1 ft. Erősné aszszonyság 1 ft. ifj. Boschetti András 1 ft. id. Veszprémy László 1 ft. Bészler Lajos 1 ft. Jók Ferencz 1 ft. Nagy Ferencz 1 ft. Jóna Dániel 1 ft. Szentpéteri György állatorvos 1 ft. Tóth Sándor bádogos 1 ft. Danka Jakab 2 ft. Gyulai Ferencz 1 ft. özv. Kovács Imréné 1 ft. Szatmári Károly 1 ft. Csáky Gergely 3 ft. Jedlicska Mihály 1 ft. Otrokocsi Végh János 1 ft. Szücs Mihály városgazda 2 ft. kik is fogadják a polgári kör részéről a legszivesebb köszönetemet. S z a b ó József a polgári kör pénztárnoka.

* **Egy szegénységi bizonyitvány** akadt kezeinkhez; abban bizonyos egyén 48-asnak irja magát, s neve elé nem pirul kitenni az ősapja által szerzett — nemességet. Mily lelki szegénység kell ahoz, hogy valaki 48 asnak vallja magát s mégis a más által szerzett czimmel kérkedjék! Bizony, az a mi bajunk, hogy csak ilyen demokratáink vannak!

* **Debreczen a világkiállitáson.** Szőke János helybeli gubásmester egy szép fürtös gubát készitett a világkiállitásra; ez különbözik a Bisothka Istvánétól, ezébe az apró finom bárányszőrök szálanként tétettek be, mig a Szőkéé szőve van; de mindkettő remek a maga nemében.

* **Az érdeklett szülőket** figyelmeztetjük, hogy holnap, csötörtökön a föiskola 2 ik termében, délelőtt a II ik elemi iskola első osztálya, délután 2-ik osztálya fog megvizsgáltatni.

* **A hus ára** fontonkint febr. 26-tól márczius 4-éig következőleg állapittatott meg: 22 kr hatvanutczán Hajdu Gábornál; 24 kr piaczutcza 3-ik szék Balogh Istvánnál, hatvanutczán Balsay Gábornál (Alibánház), csapóutczán Rácz Jánosnál, czeglédutczán Balla Gábornál (Németi ház), nváradutczán Faragó Jánosnál, mesterutcza Gyarmati Jánosnál, miklósutczán s a rózsatéren; 25 kr Rosenbergnél csapóutczán. 26 kr. piacz u. 1. 2. 4. 5. 6. 7 sz. székben, péterfián, csapou. czeglédu. (czéhház) szentannau. miklósutcz s a rózsatéren.

* **A rendőri s katonai bizottmány** holnap d. u. 4 órakor gyülést tart a városház kis tanácstermében.

* **Rablás.** Csávás Rébék közelébb Pregon Ferencz házába tört s onnét sok értékes holmit, ezüst kanalakat stb. rablott el. Ezzel aztán tovább állott, de később a rendőrség által elfogatott.

* **Furcsa fogalma** lehet a városi rendről némely falusi embernek. Tegnap egy henczidai henczegő izr. polgártárs bejött szekerével városunkba s a főut közepén megállva, onnét mozdulni sem akart; s midőn a rendőrség erre felszólitotta, azt felelte, van annyi pénze, hogy azzal az összes városi hivatalnokságot kifizetheti. Miután annyi pénze van, a kapitányság által pénzbirságra itéltetett a szegényalap javára, s azonfölül rövid időre gyámság alá helyeztetett.

* **Tolvajnőt** fogott el tegnap éjjel a rendőrség, ki ruhát lopott időtöltésből. Mondják, hogy a hüvösön nem unatkozik.

* **A levelező közönség** figyelmeztetik, hogy a fővárosba szóló postaküldemények czimezésénél az 1871 dik évi 36. t. cz. értelmében használandó „Budapest" szó alatt, a helyes és gyors kézbesités czéljából, az eddigi városok helyneveit vagy azok városrészeit megjegyezzék. Utasittatnak ennélfogva azon kir. postahivatalok, melyek a budai és a pesti főpostahivatallal közvetlen rovatolási összeköttetésben állanak, hogy a Budapestre szóló postaküldemények irányitásánál különös gondot forditsanak a rendeltetési hely alatti levő megkülönböztetésre, s a küldeményeket a szerint a mint bel-, Lipót-, Teréz-, József- és Ferenczváros megjelöléssel vannak ellátva Pestre, — ha pedig vár, Krisztina-, viziváros, vagy Tabán és Ujlak névvel megjelölvék, Budára rovatolják.

* **Verekedés.** Az éjjel nagy verekedés volt csapóutczán. A hirtelen ott termett rendőrség elfogta a két főczinkost, egy mesterlegényt s egy czigányt. Előbbi semmi áron nem engedte magát bekisértetni; hanyatvágódott s ugy kellett végig huzni a városon a börtönig.

* **Malatinszky Ferencz** jeles szürszabónknak a bécsi világkiállitásra készitett Rott Lipót és testvére czeglédutczai férfi divatterme kirakatában levő müvét megtekintvén, azt a maga nemében igen izletesen felszerelt, de nem vakitó czifrasággal rakott, diszes férfi öltönynek találtuk; a mely öltönyben egy jól termett alföldi magyart képzelve, dalia alakot találunk lelki szemeink előtt; miért is azt a megszemlélésre méltó müinek jelezhetjük.

* **Átkozott sajtóhiba.** Tegnapi számunk országgyülési rovatában ez áll: „Prónai felső házi jegyző **á t k o z z a** az udvartartási költségről szoló tjavaslatot, s ez felküldetik a király nak." Szegény Prónai, ha ezt olvasta volna, bizonyosan igy gondolkozik magában: „ni ezek az ujságirók még a gondolatomat is tudják." De biz azt Prónai nem tette. Ama sorok ugy igazitandók ki, hogy az „átkozza" szóban a „k" helyett „h" teendő. Az az ártatlan betü — látni való, — hogy sajtóhibából cseréltetett fel.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Febr. 25. —

Elnök B i t t ó I s t v á n.

Kérvények bemutatása után P a u l e r T. miniszter jelentést ad be a törvények és rendeletek tára kiadatásának czélszerübb rendezése módjáról; s felkéri a házat, hogy a bünvádi eljárást vizsgáltatná át.

Napirend a kultuszminiszterium költségvetésének tárgyalása.

K o n d o r o s s y G y ö r g y a szerbek hazafisága mellet emel szót. Elfogadja a költségvetést.

S c h w a r t z G y u l a hosszabb beszédében a tanitók ügyét pártolja, végre elfogadja a költségvetést.

K a u t z Schvartz ellenében védi a p. ü. bizottságot. Schvartz személyes kérdésben viszszafelel.

M o l n á r Aladár elfogadja a bizottsági javaslatot.

Szólnak még I r á n y i D. és C s e n g e r y Antal, mire a tárgyalás fölfüggesztetvén — az ülés eloszlik.

Fővárosi értesitő.

** S z o m o r u krónikás illustrátiója a főváros magyartalanságának. A levélhordó — természetesen sült német — tegnap szállitólevéllel állit be egy házba, senki sincs honn, mint a cseléd, ki azonban egy kukkot sem tud Hermann nyelvéből. Miután merkurfi ezért jól összeszidta, hogy hogy mer németül nem tudni, értésére adta, hogy: „V. lábát elhozni a technikról" — a leány másra nem tudván magyarázni a hallottakat, minthogy a náluk lakó technikus-testvérek egyike lábát törte, nagy ijedtség közt beszéli el a hazatérő háziasszonynak a szörnyü esetet, az asszony azonnal a müegyetemre siet, ott mitsem tudnak a szerencsétlenség felől. Visszamenet találkozván az egyik testvérrel, ez a borzasztó hir hallatára azonnal kocsiba ül és a vegytani intézethez, onnan pedig az akadémiához hajt; sikertelen kutatás után nagy szomoruan haza megy. Nemsokára a tört lábunak hitt épen, mankó nélkül benyit. Képzelhető örömük s későbbi bosszankodásuk. A talány megfejtése az: V. hozza el a technikáról a számára érkezett ládát. Tanulság, hogy vagy a levélhordókat tanittassák magyarra, vagy mi és cselédünk tanuljunk németül.

** A f ö l d r a j z i t á r s u l a t a napokban tartotta első havi ülését. E társulatnak czélja a földrajzi ismereteket szélesebb körben terjeszteni, azért a fölolvasások tárgyait ugy választják az előadók, hogy a földrajz legujabb vivmányait a nagyobb közönségnek bemutathassák. A tegnapi két fölolvasás elseje, melyet Hunfalvy Pál „A földrajzi tudomány jelen állásáról" tartott, egy átalános bevezetés volt az ezután tartandó fölolvasásokhoz és alkalmas tájékozásul szolgált a nagyobb közönség számára. Sámi Lajos Livingstone és felfedezője Stanleyről erdekesen összeállitott előadást tartott. A földrajzi társulat törekvése nagyobb közönségben is érdeket kelteni a tudomány iránt, mindenesetre dicséretreméltó és reméljük, hogy nem marad siker nélkül; azonban első kisérlete, mely angol mintára belépti dijak mellett rendeztetett, nem mondható sikerültnek, mert a tagok sem jelentek meg nagy számmal, nemtag — ki belépti dijat fizetett — pedig alig 5—6 volt látható.

Belföldi hirek.

*** A k a s s a i jogászok önképzőtársulata f. hó 23-án tartotta meg bálját a kaszinó termében.

*** F i g a r o-b o l o n d o k. Okányból arról értesitenek, hogy az ottani falusi intelligentia nyakraföre figarókat kezd hordani. No ott már csakugyan végig f ü l van a czilinderben!

*** S z a t m á r t t ujból megalakult a joggyakornokok egylete, s pedig 24 taggal. Elnök: M o n ó Zsigmond; jegyző: K ö l c s e y Sándor; titkár: C s o m a y Imre; pénztárnok: U r a y Károly.

Délutáni posta.

— V. F e r d i n á n d volt magyar király feltartóztathatlanul a végoszlás felé halad; csak szobájában karszékén görgetik.

— B é c s, febr. 25. Az alkotmánybizottság mai ülésében ujra megkezdetett a tárgyalás Dalmáczia fölött. Az ülésbe meghivatott Damló képviselő is.

— P á r i s, febr. 25. A mai madridi táviratok kedvezőbben hangzanak; a kormány ujra kineveztetett.

— B é c s b ő l jelentik, hogy a b a n k ü g y i tárgyalás eddigi tárgya volt: a 80 millionyi adósság; a valuta helyreállitása, meghosszabbittassék-e a bankszabadalom, mennyi iőre s mily föltételek alatt? A tárgyalás tovább foly.

KÖZGAZDASÁG.

— **Debreczen,** 1873. febr. 25. (hivatalból), 1 mérő Buza 600—620 kr. 1 mérő Kétszeres 490—510 kr. 1 mérő Rozs 400—420 kr. 1 mérő árpa 220—230 kr. 1 mérő Zab 145—155 kr. 1 mérő Tengeri 300—220 kr. 1 mérő köles 310—330 kr. 1 mérő kása 540 kr. 1 zsák Burgonya 160 kr. 1 mázsa Szalonna 28—29—30 ft. 1 mázsa háj 34—35—36 ft.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről, február 26-ról.

Arany 5 frt. 19 kr. — Ezüst 107 frt. 90 kr.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

[illegible]

Takarmányrépa

átveendő a postakertben, mázsája 40 kron, ugyszinte az ispotálytemplom melletti raktárban készletben lévő

Tölgyfaáruk

u m: s z ö l l ő k a r ó k, t ö l g y f a d e s z k á k, n é g y s z e g f á k, l é p c s ő k, i t a t ó v á l y u k és h a s o n l ó h a s z o n f a t á r g y a k, valamint s z á r a z t ü z i f a jutányos áron megrendelhetők tulajdonos

Berger Henriknél,
Széchenyiutcza 1771 sz. a.

88 3—3

Bérbeadandó ház.

Debreczenben a nagy hatvanutczán **1471. sz.** alatt fekvő ház a folyó 1873. évi pünkösttől kezdve 3 évre egészen, vagy elkülönitett lakosztályonkint bérbeadandó.

A feltételek iránt értekezhetni kismesterutczán 1101. sz. a. H ó d y Gyula ügyvéddel.

106. 1—3

Szepesi kárpátnövények kivonata

Fáykiss C. *orvostudor által Késmárkon mell- és tüdőbajokban szenvedők számára.*

A leggondosabban összegyüjtött és kizárólag alkalmas szepesi kárpáti fünövényekből készitve kitünő hatásunak bebizonyult szer köhögés, rekedtség, könnyü hurutos izgalmak, nyelő- és lélegzőmüszerek, görcsös, idegzetes, nehézkes lélegzetü köhögési rohamoknál, szükmellüség, oldalszurások, idült tüdőbajok, tüdőkórosak görcsös és gyengitő izzadásainál, sőt a tápnedvek meggyengüléséből származó betegségeknél, valamint gyomor- és általános testi-elgyengülés ellen is. — A szepesi kárpátnövény thea, és a szepesi kárpátnövény bonbonok használata Fáykiss orvostudortól legjobb eredményt nyujtják.

Ára: 1 üveg kivonat használati utasitással együtt **75** kr, o. é.
1 csomag thea haszn. ut. **25** kr, o. é.
1 skatulya bonbon haszn. ut. **35** kr, o. é.

A tárgyak beszerezhetők magánál a készitőnél **Fáykiss** gyógyszerésznél Késmárkon, továbbá Debreczenben: dr **Rothschnek Emil, Tamássy Károly** és **Vecsey Viktor** gyógyszerész uraknál és **Jermy Kálmán** norinbergi és diszáru kereskedo urnal topiaczon Csanak ház.

107 1—3

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

A legjobb amerikai

v a r r ó g é p e k,

minden modorban tökéletes betanitás mellett, részletfizetésre is nálunk a legjutányosabb árban kaphatók.

Kárton — Cachemire — szövet és s e l y e m p a p l a n o k, lószőr, kecskeszőr és tengeri füvel (Seegras) töltött m a t r á c z o k, legolcsóbb árak mellett nagy választásban.

Varrógép raktárunkat berendeztük mindenféle rövidárukkal, f r a n c z i a v i r á g o k k a l, és az ott található gyászárukat és divatárusnő czikkeket a nagyérdemü közönség becses figyelmébe különösen ajánljuk.

Mély tisztelettel
Klimó és Holvay
az amerikai „Howe Machine Company"-nak egyedüli képviselője D e b r e c z e n b e n.

24

Egy helybeli gyakornok nálunk felvétetik

Fa eladási hirdetés.

A szatmári vasuti álomástól 2 órányi távolságra eső Gombási erdőben, a télen levágott 4000 db. tölgyfából, csak dongák és német pintérfa készülvén, a megmaradott testfa ágak és forgács eladó, bővebb értesitést ád Szatmáron zsinórutczán S i k k K á r o l y n é 1018. sz. házában lakó

101 3—3 **Gorscetic Tomo.**

Eladó majorsági föld.

A N. váradutczai temető alatt az 1-ső sz. majorsági 11 hold 1600 ☐ ölével eladó, mely akár gyártelepnek, akár szőllős kertnek, táblákba részletezve, előnyösen használható, — van rajta cserepes épület 2 szobával konyhával, 1000 köböl tengerinek rakhely, 1000 darab sertés részére födeles akol, egy 5 öles uj tengeri góré, 4 nagy kut, 5 hold jó luczernás és mintegy 30,000 darabra menő ákáczfa 2 évestől 7 évesig. Értekezhetni váradutczán 2210. sz. a.

Pérchy Antallal.

105 3—3

Osztrák járadék-intézet.

Élet- és járadék bizt.-társaság Bécsben.

Részvénytőke 1 millió forint o. ért.

Alólirt intézetnek van szerencséje a t. cz. közönség tudomására hozni, hogy a magas magyar kir. kereskedelmi miniszterium engedélye alapján üzleti müködését a magyar korona országaiban mai napon megkezdette s a képviselőséget az érintett területen **Feld S. és Weiss L** urakra ruházta.

Bécs jan. 1-én 1870.

Az osztrák járadék-intézet.

Vonatkozva intézetünk mellék jelentésére ajánljuk magunkat halálesetek, kiházasitások biztositására s gyermekek felőli mindennemü gondoskodásokra különféle egybevetések szerint s felette mérsékelt dijtételek mellett.

Pest, jan. 1. 1873.

Az osztr. járadék intézet képviselősége.

Iroda: fehér-hajó-utcza 2. szám.

Fő- és alügynök, valamint felügyelők előnyös feltételek mellett a képviselőség által fölvétetnek.

Hivatkozva a fentebbi hirdetésre, van szerencsém tudatni, hogy az

Osztrák járadék-intézet
Élet- és járadék biztositó-társaság
főügynökségét

Debreczen és vidéke részére mai napon átvevén ajánlom magamat minden ez ághoz tartozó biztositások pontos s lelkiismeretes felvételére.

Debreczen, febr. 10. 1873.

102 3—3

Ifj. Csáthy Károly,
gazdasági akad. könyvárus.

Főtér, 7. sz. Csapóu. szögletén.

Eladó ház és kiadó bolt.

Piacz-kádasutczán a Tornay-vendéglője végibe levő 1897. számu ház s két száraz malom hozá tartozó házutáni földével együtt igen kedvező feltételek mellett örök áron eladó.

A v á r o s h á z a a l a t t l e v ő 6-dik számu bolt a dohányárulda mellett 6 és fél évre kiadó.

Értekezhetni felőlök Antalfiy Lajos dohányáruldájában.

68 4—

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.